

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De|| EXTREMA VNCTIO-||NE, ORDINE, ET MATRI-||MONIO.|| SINGVLIS LIBRIS
EX-||PLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XII. De cæremoniis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54104](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-54104)

CAPUT XII.

De Cæremoniis.

DVÆ sunt cæremoniæ, quas aduersarij reprehendunt, videlicet vncio, & rasura; vnde per contemptum vocant Catholicos Sacerdotes, vñctos, & rasos. Sed de rasura differimus in disputacione Clericis: illa enim etsi est cæremonia Sacerdotum, non tamen fit in ipsa consecratione sacerdotali, de qua modò agimus.

Vñctio autem est cæremonia verè Sacramentalis, quam accidentaria: siquidem in ipsa Ordinatione vngitur caput Episcopis, & manus Presbyteris.

De hac cæremonia dicit Kemnitius in 2. parte Examinis, pag. 117. & sequent. PRIMO, Christum, & Apostolos eavos non fuisse. SECUNDO, in historia Ecclesiastica nullum extare exemplum. TERTIO, Ambrosium, & alios Patres eius non meminisse; si excipiamus suppositios lib. Cypriani, & Anacleti. QUARTO, in Ecclesia Græca non fuisse receptam istam vunctionem, vsque ad annum M. C. immo etiam antiquis displicuisse, ut colligitur ex Innocentio III. cap. Cum venisset, de sacra vunctione. QUINTO, ritum esse Iudaicum, proinde non magis usurpandum, quam sacrificia ouium, & boum: quod ultimum accepit ex Caluino, lib. 4. Inst. cap. 19. §. 30. & 31.

RESPONDEO, ista omnia esse mendacia. Nam quod attinet ad exempla Christi, & Apostolorum, Kemnitius non probat eos non fuisse vñctos vunctione; nos autem contrarium probare possumus. Nam Dionysius, capite 4. hierarchiæ Ecclesiast. dicit, Pontificem vti sacro oleo in omni ferè consecratione Pontificali, idque traditum esse ab Apostolis: constat autem vnam, & præcipuam, & frequentissimam ex Pontificalibus consecrationibus, esse Ordinationes Sacerdotum.

DINDI, quod addit de historia Ecclesiastica, est expressum mendacium. Nam libro 10. hist. Eusebij, cap. 4. secundum Græcam fidem, fit aperta mentio vunctionis sacerdotalis.

Item

Item Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis Chrysostomi quæ habetur tomo primo Surij, scribit eum inunctum fuisse cùm Episcopus fieret Constantinopolitanus; & Petrus Chrysologus in serm. de S. Seuero, refert eum inunctum, cùm ordinaretur Episcopus Rauennæ.

T E R T I O, quod scribit Kemnitius de Patribus, est etiam mendacium. Nam **P A C I A N V S** Ambrosij æqualis, in epist. 3. ad Sympronianum: *Plebi vestrae, inquit, unde Spiritum, quam non consignat unctus Sacerdos?* Item **Gregorius** lib. 4. in libros Regum, cap. 5. multa dicit de istaunctione Sacerdotum. Quibus addo, velit nolit Kemnitius, auctorem de operibus Cardinalibus Christi, in sermone de Chrismate: cui enim is auctor non est Cyprianus, est tamen auctor omnium consensu antiquus, & doctus.

Q V A R T O, mendacium est, in Ecclesia Græca non fuisse usum unctionis, vsque ad annum M. C C. Contrarium enim docent testimonia allata Dionysij, Eusebij, Metaphrasta. Neque **I N N O C E N T I V S** iis repugnat, solum enim reprehendit Græcos sui temporis, quod hanc cæremoniam negligerent: neque dicit, antiquis eum ritum dispuisse. Illa enim verba: *Non iudaizat Ecclesia, sicut antiqui mentiuntur, qui neque Scripturas, neque Dei nouere virtutem;* sine dubio corruptè leguntur, & pro (antiqui) legendum est (aliqui) nec enim ita absolute reprehenderet antiquos, præfertim cùm ipse et antiquis suam sententiam proberet.

D E N I Q V E quod Caluinus, & Kemnitius dicunt, Iudaismum esse, vti unctione, sæpè à nobis refutatum est. Non enim est Iudaismus, vti rebus quibus vtebantur Iudæi, si id fiat cum alia forma verborum, & alio ritu, atque ad alium finem; alioqui etiam Iudaismus esset, vti aqua in Baptismo, & pane in Eucharistia, cùm etiam Iudæi habuerint aquas expiationis, & panes propositionis.

— 2 : 2 —

DE MA

